

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID

ARBEIDSONGEVALLEN EN BEROEPSZIEKTEN

AANSCHRIJVING Nr 261

Brussel, 04.12.2003

Aan de verzekeringsondernemingen toegelaten tot de arbeidsongevallenverzekeringen
of die deze in België mogen beoefenen

Betreft: Vereenvoudigd basisloon voor de vergoeding van de arbeidsongevallen met een tijdelijke ongeschiktheid van niet meer dan dertig dagen.

Ingevolge de wet van 24 februari 2003 betreffende de modernisering van het beheer van de sociale zekerheid is het koninklijk besluit van 10 juni 2001 waarin, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de wettelijke pensioenstelsels, het uniform begrip “gemiddeld dagloon” wordt vastgesteld en sommige wettelijke bepalingen in overeenstemming worden gebracht, van toepassing op de vergoeding van de arbeidsongevallen met een tijdelijke ongeschiktheid die niet langer dan dertig dagen duurt.

Het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van diverse koninklijke besluiten bepaalt dat deze nieuwe regeling van toepassing is op de arbeidsongevallen die zich voordoen vanaf 1 januari 2003.

Algemene context

Artikel 37ter van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, ingevoegd door de wet van 24 februari 2003, bepaalt dat, wanneer de tijdelijke ongeschiktheid niet meer dan dertig dagen duurt, onverminderd de toepassing van de artikelen 37, 37bis en 39, het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor deze ongeschiktheid gelijk is aan het gemiddeld dagloon, vastgesteld overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 juni 2001, vermenigvuldigd met het aantal dagen waarop de getroffen gedurende de referteperiode, bedoeld in artikel 34 van de wet, overeenkomstig zijn normaal werkrooster geacht wordt normaal arbeid te verrichten.

Het loon dat als berekeningsbasis geldt, is gelijk aan het gemiddeld dagloon waarop de werknemer normaal recht zou hebben wanneer het risico dat aanleiding geeft tot de toekenning van een uitkering, effectief voorkomt. Dit is hier de dag van het arbeidsongeval.

Het gebruik van het begrip “gemiddeld dagloon” geeft aan dat de arbeidscyclus als een geheel moet beschouwd worden. De berekeningsbasis mag m.a.w. niet worden vastgesteld op het loon van een deel van de arbeidscyclus.

Het gemiddeld dagloon omvat alle bedragen en voordelen waarop de werknemer in uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst aanspraak kan maken en waarop inhoudingen van sociale

zekerheid verschuldigd zijn. Hiervan worden het bijkomend vakantiegeld en het loon dat betrekking heeft op overwerk uitgesloten. De eindejaarspremie maakt voor de arbeidsongevallensector wel deel uit van het loon.

Voor de houthakker die per taak wordt bezoldigd, voor de huisarbeider die een stuk- of taakloon ontvangt en voor iedere andere werknemer die per taak bezoldigd wordt, voorziet artikel 3, §1, van het koninklijk besluit van 10 juni 2001 een bijzondere berekeningswijze. Hetzelfde geldt voor de werknemer die geheel of gedeeltelijk met commissieloon wordt betaald, in §2 van hetzelfde artikel.

Bij de vaststelling van het basisloon moet desgevallend rekening gehouden worden met de volgende artikelen van de arbeidsongevallenwet : 37 (wettelijk vastgestelde perken van toegelaten arbeid voor gepensioneerden), 37bis (arbeidsovereenkomsten voor deeltijdse arbeid) en 39 (minimum en maximum basisloon). Dit geldt eveneens voor de bijzondere categorieën waarvoor een forfaitair basisloon op reglementaire basis werd vastgesteld : de moeilijk te plaatsen werklozen tewerkgesteld in beschutte werkplaatsen en de jongeren ouder dan 18 jaar die een door de middenstand georganiseerde beroepsopleiding tot ondernemingshoofd volgen (koninklijk besluit van 18 april 2000 tot vaststelling van de bijzonder regels van basisloonberekening voor de toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 op bepaalde categorieën van werknemers), bepaalde voetballers (koninklijk besluit van 10 augustus 1987 houdende vaststelling van de bijzondere regelen in verband met de toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 op de sportbeoefenaars) en de zeelieden (koninklijk besluit van 28 december 1971 tot vaststelling van de bijzondere regels inzake toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 op de zeelieden).

Enkele voorbeelden van berekening

1. De getroffen werkt 38 uur per week in een vast regime van 5 dagen en verdient een uurloon van 9,50 euro. De eindejaarspremie bedraagt 7,33% van het jaarloon. Het basisloon bedraagt : $9,50 \times 38 \times 52 \times 1,0733 = 20.147,9876$ euro.
2. Een werknemer werkt 8 uur per dag in de vijf dagenweek gedurende 3 weken en opnieuw 8 uur per dag gedurende 4 dagen de vierde week. (De Q-factor is dus 38). Hij wordt betaald op weekbasis, met een contractueel uurloon van 10 euro, dat verhoogd wordt tot 10,53 euro ($10 \text{ euro} \times 40/38$). De werknemer wordt steeds vergoed op basis van dit verhoogd uurloon, ongeacht het aantal uren dat die week moet gepresteerd worden. Hij ontvangt dus 421,20 euro per week de eerste drie weken en slechts 336,96 euro voor de vierde week. De werkgever geeft de noodzakelijke loongegevens op de volgende manier door :
  - in de zone “basisbedrag van de bezoldiging voor werknemers die per uur betaald worden “ vult hij het verhoogde uurloon van “105300” in;
  - in zone “tijdsseenheid van de bezoldiging” vult hij “uur” in.
  - de eindejaarspremie bedraagt 152 uren uurloon.
 Het basisloon bedraagt : $(10,53 \times 38 \times 52) + (10,53 \times 152) = 22.407,84$ euro.
3. Een arbeider met een contractueel uurloon van 10 euro krijgt een ploegenpremie van 25% voor de vroege en de late ploeg, en 50% voor de nachtploeg. Hij werkt in een cyclus van 4 weken van telkens 38 uur : de eerste week de vroege ploeg, de tweede week de dagploeg, de derde week de late ploeg en de vierde week de nachtploeg. Hij ontvangt dus voor de eerste week 475 euro, de tweede week 380 euro, de derde week

475 euro en voor de vierde week 570 euro. In deze situatie kruist de werkgever in de zone "tijdseenheid" van "basisbedrag van de bezoldiging" het vak "week" aan. Vermits de cyclus over 4 weken loopt, moet in de zone "cyclus" "4" ingevuld worden. In de zone "totaal van de bezoldiging" vult hij "1900,00" in, namelijk het loon voor de volledige cyclus van 4 weken uitgedrukt in eurocent.

Voor de vergoeding van de 30 eerste dagen volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid wordt dit loon door de arbeidsongevallenverzekeraar omgezet naar een jaarloon door 1900 euro te delen door 20 (zijnde het aantal te presteren dagen in de vijf dagenweek over een periode van 4 weken), maal 261 (zijnde 365 dagen over een volledig kalenderjaar min 52 zaterdagen en 52 zondagen). Aan dit bedrag wordt de eindejaarspremie toegevoegd als de werknemer hier recht op heeft.

4. Een bediende heeft een maandloon 1.576 euro en een forfaitaire eindejaarspremie van 1.250 euro. Het basisloon bedraagt $(1.576 \times 12) + 1.250 = 20.162$ euro.

De Staatssecretaris van Arbeidsorganisatie
en Welzijn op het werk,

Kathleen VAN BREMPT.